

Výprava do Kout nad Desnou 22.1. 2022

V sobotu 22.1. nás čekala naše první zimní výprava. Sešli jsme se na nádraží v počtu lehce ovlivněném obdobím nemocí a covidovými absencemi. Počasí ale již od rána slibovalo nádherný den plný slunce. Zúčastnili se tito: Tade, Proke, Štístko, Slávka, Matěj, Cedník, Řízek, Mamut, Kája, Kuba, Maty, Egon (aka Gogen), Vojta, Lipánek, Shrek, Kozák, Víťa.

Vydali jsme se na dlouho cestu vlakem až do naší cílové destinace v Koutech nad Desnou. Po cestě probíhalo klasické paření na telefonech a přehrávání pofiderních videí z Tiktoku. Vystoupili jsme do zasněžené krajiny a po zahájení pokřikem začaly první bitky. Než jsme se stačili zorientovat kam máme jít, už byli někteří (že Kájo a Kozáku) celí od sněhu a nenechali si vysvětlit, že výprava bude dlouhá a možná jim může být zima. Pod vedením Slávky jsme se vydali do kopce nad zastávkou a rychle se zahřáli pochodem. Začali jsme se prodírat lesem a sněhem a slibovali, že se již brzo bude bobovat. S občasnými přestávkami na pití a fighty ve sněhu jsme došli až na křižovatku s cestou zpět do údolí. Poobědvali jsme a zahřáli se čajem. Chvíli jsme diskutovali, kterou cestu zvolit, a nakonec vybrali tu kratší zpět do údolí, abychom si stihli více zajezdit (a navíc už byly slyšet pomluvy, že prý furt jen jdeme a nejezdíme).

Překonali jsme krátký úsek po silnici a následně sešli přes zasněženou louku dolů. Odtud jsme se vyškrábali na strmý kopec vhodný k ježdění a začali ušlapávat sjezdovou trasu. Mezitím se ukázalo, jak důležité je vhodně se obléct na zimní výpravu. Řízek ve svém školním oblečení začal mrznout a po chvíli jen omrzle hibernoval na sněhu. Káju zase dostihly bitky ve sněhu a promočené oblečení a také mrznul. No poučení pro příště, dobře se obléct:)

Mezitím se nám již podařilo projezdit hezkou trasu a začal se budovat skokánek. Ten pěkně vyrostl a prověřil nejednu kostrč po dopadu na zem. Hrátky a ježdění ve sněhu postupně začaly bavit spíše vedení, a tak jsme vyslali naše omrzlé jedince na průzkum po hospodě a za chvíli se za nimi vydali. U milé obsluhy jsme objednali rozličné nápoje, ale bílá čokoláda se bohužel ukázala jako stinker dne. Navíc nám začal docházet čas do odjezdu vlaku, a tak jsme museli natlačit horkou čokoládu v pár minutách a spálit si všechny vnitřnosti. Vlak jsme nakonec v pořádku stihli a jali se odpočívat během dlouhé cesty zpět. Všichni se nakonec vrátili celí a snad bez omrzlin. Výprava a počasí se vyvedlo nádherně, tak snad příště bude minimálně stejně nebo lepší.

Na viděnou na další akci.

Tade